

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, τὸ βαρὺ πλοιάριον ἐκινεῖτο βραδέως, διὰ τῶν προσπαθειῶν τῶν καπηλατῶν. Ἐντὸς εἴκοσι πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας δύναται τις, μὴ σπεύδων, νὰ διαβῇ τὸν Βόσπορον. Ἀπεβίβασθησαν εἰς τὸ Μπεηκός. Ἐκεῖ, πολυπληθής συνοδία ἐστεφανωμένων, ἀνθοστολίστων καὶ κεκαλυμμένων διὰ ταπήτων τῆς Σμύρνης καὶ προσκεφαλάσιων τῆς Προύσης ἀμάξιων περιέμενον τοὺς προσκεκλημένους. Οἱ Δαβόρδ καὶ ὁ φίλος του μετὰ τοῦ Θεοδώρου Μιλτιάδου καὶ τῆς συζύγου του ἐπέβησαν ἐνὸς ἀχαρικῆς. Ἡ κυρία Μιλτιάδου ἐφαίνετο προφανῶς βεβυθισμένη εἰς βαθείας σκέψεις.

Ἄφοῦ πάντες οἱ προσκεκλημένοι ἔλαθον θέσιν, ἔξεινησαν μὲ τὸ βράδυ βῆμα τῶν συρόντων τὰ ἀμάξια βοῶν. Ὄτε δ' ἀφίκοντο εἰς μικρὸν ὑψός, ἥρχισαν νὰ διακρίνωσι τὸ ζωγραφικά τατον ἐν τῷ κόσμῳ πανόραμα. Πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐπὶ τῆς ἑτέρας ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου, ἐφαίνοντο τὰ χαρίεντα χωρία Θεραπεῖσα, Καντηλί καὶ Γενίκοι, ἀπέναντι δ' αὐτῶν τὸ Βουγιουκδερέ καὶ αἱ καταπράσινοι φυτεῖαι αὐτοῦ. Πρὸς τὰ δεξιά, εἰς τὸ βάθος χαρίεντος δρυμού, ἐν ἀνατολικωτέρῳ τοπείῳ, διεκρίνοντο ἡ κωμόπολις Ρούμελη - Καβάκ καὶ ἀπωτέρω ἡ Μαύρη Θάλασσα, ἐνεκυνομένη ὑπὸ τοῦ πύργου τοῦ Ρούμελη - Φανάρ, τοῦ ὄποιου τὸ λευκὸν καὶ ἀκίνητον φῶς ἔκαιεν ἥδη ἐν τῷ κρυσταλλίνῳ κλωθῷ.

Μεταξὺ τῶν ἀπαραμίλλων δύο ἀκτῶν ἔλαμψε λουτρών ρευστοῦ χρυσοῦ, ἐπὶ τοῦ ὄποιου βαρέα πλοιάρια, συρόμενα ὑπὸ τῶν ρυμουλκῶν, ἔχάρασσον μακρὰν αὖλακα λευκοῦ καὶ φωσφορίζοντος ἀφροῦ.

"Οπισθεν τῶν Θεραπείων ἔξηφανίσθησαν αἱ τελευταῖαι ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου καὶ τὸ θαμβοῦν φῶς συνανεμίζθη μετὰ τῆς πορφύρας ἀπαραβλήτου δύσεως.

Μετ' ἀνάβασιν μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας, αἱ ωραῖαι προσκεκλημέναι ἀπέβησαν εἰς τὸ σχετικῶς ἀγονον ὄροπέδιον τοῦ ὄρους Γίγαντος.

Προσήγγιζεν ἡ νύξ, ἀλλὰ ροδόχρους φῶς διεχέετο ἀνὰ τὴν ἀτμόσφαιραν, ἥν ἐδρόσιζεν ἡ θαλασσία αὔρα. Τὰ σχηματισθέντα ζεύγη τῶν προσκεκλημένων διεχύθησαν εἰς διαφόρους διευθύνσεις. Τινὰ μὲν ἀνεζήτησαν τὴν ἡσυχίαν τῶν ἴσχυνῶν δασυλίων καὶ ἀλλα, ἡττον ρομαντικά, περιήρχοντο τὸ ὄροπέδιο πρὸς ἀνακαλυψιν ἐτέρων ἀπόψεων, ἐνῷ ὅμιλος ωρίμων ἀνδρῶν, καταδεικασμένων εἰς τὴν πολιτικήν, ἐν ἐλλείψει εὐαρεστοτέρας ἀσχολίας, παρέμεινον συζητοῦντες τὰς εἰδήσεις, τὰς περιεχομένας ἐν τῷ ἀφικομένῳ τὴν πρώταν φύλαχτον τῆς Eastern-Express. "Αλλοι δὲ συνδιελέγοντο περὶ ἀρχαιολογίας καὶ διηγοῦντο πχντοῖα ἀνέκδοτα, κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον μυθώθη, ἀποδιδόμενα εἰς τὸ ὄρος Γίγαντα.

Οἱ Μαυρίκιοι, ἀποφεύγων πᾶσαν συνάντησιν, εἰσέδυσεν εἰς τὰ σκοτεινὰ μέρη, ἀναζητῶν τὴν Ἐλενίτσαν. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ χρόνος παρήρχετο, μετέπιπτεν εἰς τὴν ὁδυνηρὰν ἀβεβαιότητα καὶ ἡρώτα ἔκατον

τί περισσότερον ἥδυνατο νὰ εἴπῃ ἐκείνην τὴν ἐσπέραν, τὸ διοῖον νὰ μὴ εἴπε πρὸ δύο ἑτῶν. Αἴφνης ἐδέησε νὰ σταματήσῃ ἑνώπιον κυρίας μόνης, ἥτις ἥρχετο πρὸς αὐτόν. Ἡτο ἡ Ἀννέττα.

— Τίς εἰ; εἴπεν ἐκείνη χαμηλοφώνως. "Αλλ' ὁ νεανίας, στενοχωρηθεὶς ὅτι εἶδεν αὐτὴν ἐμφανίζομένην εἰς στιγμὴν τόσον ἀκατάλληλον, ἐσίγησεν.

— Οὐδεμία ἀπάντησις; — ἔξηκολούθησεν ἐκείνη, λαμβάνουσα τὸν βραχίονα τοῦ Μαυρίκιου. — Τότε σᾶς κάμνω αἰχμάλωτόν μου. Ἐμπρός, ωραῖε φίλε τοῦ σκότους, εἴπατέ μοι: τίνα ἔζητε;

— Τὴν ἐρημίαν, — ἀπεκρίθη ὁ Μαυρίκιος. — Τὴν ἐρημίαν καὶ τὴν λήθην.

— Εὖν ἐδοκιμάζετε ν' ἀναζητήσητε τὴν λήθην... ἀλλαχοῦ ἥτις ἐν τῇ ἐρημιᾷ; ... ἀπήντησεν ἡ Ἀννέττα. Τί σᾶς λέπει ταύτην τὴν στιγμὴν; Οὐδόλως λαμβάνετε ὅπ' ὅψιν ὅτι εἰσθε νέος, πλήρης ζωῆς καὶ ὅτι περιδιαβάζετε, στηρίζομένος εἰς τὸν βραχίονα φίλης;

— Δι' ἐμέ — διέκοφεν αὐτὴν ὁ Μαυρίκιος — δὲν ὑπάρχει οὔτε νεότης, οὔτε φιλία, οὔτε ωραῖον ἢ ἀγαθόν τι ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ μόνον μία σκέψις, ἥτις μὲ βασανίζει καὶ ταύτοχρόνως μὲ παραλύει. "Ομοιάζω πρὸς ἵππον, ὅστις ὡθεῖται πρὸς τὰ ἐμπρός διὰ τοῦ πτερνιστήρος, ἐνῷ συγχρόνως κρατεῖται διὰ τοῦ χαλινοῦ. "Ω! πρὸς Θεοῦ! Τίς θέλεις ἀπαλλάξει τὴν ψυχήν μου τοῦ ἱππέως, ὅστις κατασπαράσσει, κουράζει καὶ φονεύει αὐτήν;

— Οὐδέποτε θά δυνηθῷ μεν νὰ συνεννοηθῶμεν εἰπεν ἡ Ἀννέττα, στηρίζουσα τὸν βραχίονά της ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ιατροῦ. Υμεῖς ἀποδιώκετε τὰς ἀναμνήσεις σας, ἐνῷ ἐγὼ ἀνακαλῶ τὰς ἰδικάσι μου. Ἐνθυμοῦμαι ἐγὼ μίαν ἀλλην νύκτα, καθ' ἧν περιεπατοῦμεν τοιουτοτρόπως ὅμοιον. Ἀπηρχόμεθα τοῦ χοροῦ εἰς τὴν Σμύρνην... καὶ ἐγὼ ἥμην παράφρων! "Α! ὅποια νύξ. "Αχάριστε καὶ τυφλὲ ἀνθρώπε, ἀφετε νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι πολλάκις, ἀναμιμνησκομένη ἐκείνην τὴν νύκτα, ἔκλαυσα!... Μή μοι ἀποκριθῆτε, ἀλλὰ στρέψατε μόνον πρὸς με τοὺς αὐστηροὺς μεγάλους ὄφθαλμούς σας, τῶν ὄποιων τὸ βλέμμα αἰσθάνομαι ἐν τῷ σκότει. Θλίψατε ἀπαξ μόνον τὴν χειρά μου εἰς τὴν ἰδικήν σας καὶ θά εἰμι εὐτυχής... εὐτυχής!

— Εἶναι δυνατόν, εἴπεν ὁ Μαυρίκιος, δύο ὄντα, τῶν ὄποιων τὰ σώματα εἶναι τόσον ἐγγὺς ἀλλήλων, νὰ ἀφίστανται τόσον πολὺ ἀλλήλων διὰ τῆς σκέψεως; "Αφετέ με νὰ ἔξακολουθήσω τὴν ὁδόν μου. Ζητῶ ἐν πρόσωπον. Θέλω νὰ μοι λεχθῇ ἀπόψε κατὰ πρόσωπον μία λέξις, ὅπως δυνηθῷ αὐρίον νὰ εἰμαι μακρὰν ἐντεῦθεν.

— Η κυρία Μιλτιάδου διελογίσθη, ὅτι ἦτο πλέον καιρὸς νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὰ μεγάλα μέσα καὶ ν' ἀφαιρέσῃ τοῦ συντρόφου της τὴν διάθεσιν νὰ τρέχῃ τοῦ λοιποῦ ὅπισθεν τῆς δεσποινίδος Ρεννεφώρ. "Αλλως, ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐσπέρας εἴχε μάθει πολλὰ πράγματα καὶ δὲν ἀπηρέσκετο νὰ δειξῃ τῷ Μαυρίκιῳ, ὅτι εἴχε καλάς πληροφορίας. "Ολαὶ αἱ γυναῖ-

κες εἶναι ὅμοιαις ἴσχυρότεραι ἡμῖν, ὁσάκις πρόκειται νὰ εἰσδύσωσιν εἰς μυστικόν, ἀλλ' ἀνίσχυροις νὰ το τηρήσωσιν. "Εὰν δὲν εἴχεν οὕτω τὸ πρᾶγμα ἥθελον ἔχει ἀντητον ἴσχυν.

— Πάντοτε μυστικά! εἰπεν ἡ Ἀννέττα, στενάζουσα. "Υμεῖς δέν με θεωρεῖτε οὔτε ὡς κοινὴν φίλην, ἀγνοῶ δὲ πῶς δὲν θεωρῶ ἐμαυτὴν προσθεβλημένην ἐκ τῆς ἐπιμελείας, ἥτις καταβάλλετε, ὅπως μοι ἀποκρύπτητε τὰ μυστικά σας.

— Εὖν ἔχω μυστικά, τίς εἴπεν ὅμινος ὅτι καί μοι ἀνήκουσιν;

— "Αλλ' ἔτιν τὰ γνωρίζω;

— "Υμεῖς! ἀνέκραξεν ὁ Μαυρίκιος. "Υμεῖς! Νὰ μὴ το δώσῃς ὁ Θεός!

— Λοιπόν, ναί, ἔξηκολούθησεν ἡ κυρία Μιλτιάδου. Εκπλήττεσθε βεβαίως. Ναί, ἐγώ γινώσκω διατί ὁ πατήρ ὅμινος ἀνθίσταται εἰς τὸν γάμον σας.

— Οὐδὲν γινώσκετε, ἀπήντησεν ὁ Μαυρίκιος, ὅψιν τοὺς ὄμοιους. Καλὸν δὲ εἶναι νὰ τελειώσωμεν τὴν ἀνωφελῆ συνδιάλεξιν.

[Τετεται συνέχεια].

ΔΜΛ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

Η ΚΥΡΙΑ ΡΟΣΖΙΑΚΛΕΝ

Ιστορικόν γαλλικόν διήγημα.

ΑΡΜΑΝΔΟΥ ΣΙΛΒΕΣΤΡΟΥ

ΘΕΟΥ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Διήγημα
Α'

"Η σκηνή, τὴν διοίαν κατωτέρω διηγούμεθα, ἐγένετο ἐν τῷ Κήπῳ τῶν Ἑλαιῶν, καθ' ἧν νύκτα ὁ Χριστὸς ἔφευγε τὸ σκοτεινὸν φάντασμα τοῦ μαρτυρίου, περίλυπον ἔχων τὴν ψυχήν, φρικιῶν, ἐν αὐτῷ τῷ μεγαλειώ του, πρὸ τῆς ὑπερόχου καὶ θλιβερῆς θυσίας, συναισθανόμενος τὴν ἐξέγερσιν τῆς ἀθρότητος καὶ τὴν πικρὰν ἐπιθυμητάν τοῦ ἱλασμοῦ, ἐκούσιον θύμα Θεοῦ, τοῦ ὄποιου ὑπέστη τὴν ὄργην, χωρίς νὰ ἐννοήσῃ τὴν ίσχυρογνωμοσύνην.

"Εβαδίζεν ὑπὸ τὰ δένδρα, ἡπίως ἀνακινούμενα ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου, ἐνῷ ἡ ταχεῖα πάροδος τῆς ζωῆς του ἐψιθύριζεν εἰς τὴν μνήμην του τὸν ὅμινον παρελθούσης δόξης καὶ αἰώνιου ἀποχαιρετισμοῦ. "Επανέβλεπε τοὺς ποιμένας γονυπετεῖς ὑπὸ τὸν ἀστέρα, τοὺς μάγους μὲ τὴν λευκὴν λόμην, προσφέροντας σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίθανον, τοὺς νεανίας σείσατας πρὸ αὐτοῦ βαίων κλαδούς ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Ιερουσαλήμ, τοὺς ἀλιεῖς εὐλογοῦντας αὐτὸν ἀπὸ τῶν λέμβων τῶν πεπληρωμάτων ἴχθύων, τοὺς φίλους τοῦ Λαζάρου ἀνακηρυττοντας αὐτὸν νικητὴν τοῦ θανάτου καὶ τὴν Μαγδαληνὴν χύνουσαν πρὸ τῶν ποδῶν του μετὰ τοῦ μύρου καὶ τὴν ἐρωτικὴν πνοὴν τοῦ στόματός της.

Καὶ ὁ προβλεπόμενος θάνατος τῷ ἀπόφεντο πλέον φρικτός, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον

άναγκατος, διότι τὰ πάθη τῆς ζωῆς ἡ-
πείλουν νὰ περιπλακῶσιν εἰς τὸ λευκὸν
αὐτοῦ ἱμάτιον, ώ; αἱ σκανθαὶ τῶν ὁδῶν.
"Εδει νὰ ταχύνῃ τὸ βῆμα, ἵνα μὴ αἰ-
σθάνηται τὸ βάρος τοῦ μαρτυρίου, ἐπι-
βαρύνον τὸν ὕψος του. Ἐνῷ δὲ ταῦτα
ἐσκέπτετο, παρακαλῶν τὸν ἀγνωστὸν αὐ-
τοῦ Πατέρα νὰ τὸν στηρίξῃ ἐν τῇ δο-
κιμασίᾳ, σκιά τις τὸν ἔψυχον ἐν τῇ νυ-
κτὶ καὶ ὁ Χριστὸς ἀνεγνώρισε τὸν Ἰούδαν,
ὅποιος ἔμελλε νὰ τὸν προδώσῃ, καὶ
οὗτος ἐγνώριζε τὰ σχέδια.

Καὶ οὕτος, βαδίζων, ἐν τῷ τρόμῳ τῶν
σκέψεών του, πλήρης τύψεων, καὶ ζητῶν
τὴν μοναξίαν ὑπὸ τὰ σιγηλὰ δένδρα, ἡ-
θέλησε νὰ φύγῃ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς τὸν ἐ-
κράτησε καὶ μεταξύ των συνήθην ὁ ἀκό-
λουθος διάλογος.

B'

— Ιούδα, διατί θέλεις νὰ οὐκε παραδώ-
σης εἰς τὰς χεῖρας τοῦ δημίου; Δὲν ξην
φίλος πρὸς σὲ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐπι-
εικῆς εἰς τὰ λαθη σου καὶ δὲν σ' ἐδίδαξα
τὴν συγγνώμην;

— Ἀληθῶς, κύριε.

— Δὲν φοβεῖσαι τὴν αἰωνίαν τιμωρίαν;
Δὲν γνωρίζεις ὅτι εἶμαι Θεός;

— Ἀληθῶς, κύριε.

Καὶ ἐγέιρων ἥδη πρὸς τὸν Χριστὸν τοὺς
ὁφθαλμούς, οὓς εἶχε μέχρι τοῦδε κάτω
νεύοντας, ὁφθαλμούς ἐν οἷς ἔλαμπε ζο-
φώδης λάμψις, ὁ Ἰούδας προσέθηκε διὰ
φωνῆς ἀποφασιστικῆς καὶ σκληρᾶς:

— Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς ἡθέλησα νὰ σὲ
τιμωρήσω.

Ο Χριστός, ἔκπληκτος, ἔτεινε τὰς
χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, τοῦ διόποιού σκιά-
τις ἀστερόσεσσα ἐφαίνετο ὑπὲρ τὰς κεφα-
λὰς των, διὰ τοῦ ἀμαυροῦ τῶν δένδρων
φυλλώματος.

Καὶ, οἵονει ἀνακουφίζων τὴν πρὸ πολ-
λοῦ πεπληρωμένην καρδίαν του, ἔξεμπν
τὸ πλημμυρίσαν ἐν αὐτῷ μῆσος, ὁ Ἰούδας
ἔξηκολούθησεν ἀνίλαστος, πείσμων, πι-
κρός :

— Ναί, γνωρίζω ὅτι εἶσαι Θεός! Μό-
νος μεταξὺ τόσων, τοὺς διόποιούς φαν-
τάζεσαι πιστούς, καὶ οἱ διόποιοι θὰ σὲ ἀρ-
νηθῶσιν αὔριον, πιστεύω εἰς σὲ ὡς τὸν
μόνον δημιουργὸν τῶν πάντων, ἀπό-
λυτον κύριον τῆς τύχης, τὸν δημιουργὸν
ἡμῶν, πρὸς τὸν διόποιον ἀνέρχεται ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου, ἡ ἀνωφελῆς βλασφη-
μία τῶν ἡττημένων καὶ πασχόντων. Δι'
αὐτὸν λοιπὸν τόρα, ὅτε σὲ κρατῶ ὑπὸ τὴν
θυητὴν μορφήν σου, τόρα, ὅτε δύνασαι
νὰ ὑποφέρῃς, ἐφώναξα πρὸς τοὺς λοι-
ποὺς θυητούς: «Ἐκδικήθητε! Σχίσατε
τὸ μέτωπον αὐτοῦ δι' ἀκανθῶν, καρφώ-
σατε τὰς χεῖρας καὶ νύξετε τὴν πλευρὰν
διὰ τῆς λόγχης. Εὔρετε δι' αὐτὸν τὴν δι-
αρκεστέραν βάσανον, ἡ διοίκηση τὸν ἀπο-
τέλεσθαι τὸν δυνατὸν βραδύτερον τὴν ζωὴν
Δι' αὐτὸν τὸ αἰσχρότερον βασανιστήριον
δὲν εἶναι ἀρκετόν. Εἴνε Θεός!»

Καὶ ωσει ὑπὸ τῆς λύσσης του ἐλαυνό-
μενος, ἔβρυχετο ὡς θηρίον, μὲ φωνὴν δια-
κεκομένην, βραχχώδη, ξηράν.

Ο Χριστὸς τὸν ἤκουεν ἐν σιγῇ, ἐνῷ
τὸ βλέμμα του ἐδείκνυεν ἐναργῶς τὸν Ὂ-
ψιστον οίκτον.

Γ'

Εἶχεν ἥδη πρὸ πολλοῦ σιγήσει, ὅτε ὁ
Χριστὸς μετ' ἀμέτρου γλυκύτητος :

— Θέλω νὰ σὲ ἀκούσω μέχρι τέλους,
τῷ λέγει. Εἰπέ μου τί μου κατηγορεῖς ὡς
Θεοῦ;

Καὶ ὁ Ἰούδας ἡρεμώτερος, ἀλλὰ μᾶλ-
λον τρομερὸς ἵσως εἰς τὸν τόνον τῆς κα-
τηγορίας, ἤρξατο ἀπαριθμῶν τὰς ἀπεί-
ρους δυσαρεσκείας τῆς ἀνθρωπότητος
κατὰ τοῦ Θεοῦ.

Ανέφερεν εἰς τὸν Χριστὸν τὰς βασά-
νους, τὰς γινομένας ἐν ἡμῖν ἐκ τῶν ἐμ-
φύτων ἀντιθέσεων, τὸν πειρασμὸν ἐπιθου-
λεύοντα ἡμᾶς αἰωνίως, τὰ ἀνθρώπινα
μίση συγκρουόμενα πρὸς ἀλληλα ως ἔγρια
κύματα καὶ πνιγόμενα ἐντὸς τοῦ αἰμα-
τος, τὸν θάνατον, ἀφαρπάζοντα ἀφ' ἡμῶν
πᾶν ὅ, τι ἀγαπητόν, τὴν ἀπελπισίαν τὸν
ἀποχαιριτισμόν, τὸν ἔρωτα αἰωνίως προ-
διδόμενον, τὸ πρὸ τῶν ποδῶν μας ἀδε-
βαιον, τὸ διόποιον μας καταρρίπτει, τὸ μυ-
στήριον, ὅπερ προώρισται ἡμῖν, τὴν κα-
ταστροφὴν τοῦ καλλούς διὰ τῆς παρόδου
τῆς ἡλικίας, πᾶν ὅ, τι καθιστᾷ τὴν ζωὴν
μισητήν, καὶ ἐπιβάλλεται ἡμῖν ως νόμος
τὸν διόποιον δὲν ἡθελήσαμεν, κυκλοφοροῦν
εἰς τὰς φλέβας μας αἰμα πύρινον, ἀκόρε-
στων ἐπιθυμιῶν, καθιστῶν τὴν σάρκα μας
φιλήδονον καὶ γόνιμον εἰς θλίψεις.

Καὶ ἐνῷ ἐξέφερε τὸ αἰώνιον τοῦτο
παράπονον, ἀνερχόμενον ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου ἐκ τῶν θυητῶν ἡμῶν πρὸς τὸν
Παντοδύναμον καὶ Ἀθάνατον, ὁ Χριστὸς
τὸν ἤκουεν ἐν σιγῇ, ἐνῷ ἡ χρυσίζουσα κε-
φαλὴ του ἐπιπτεν ἐπὶ τοῦ στήθους, ωσεὶ
ἀπροσδόκητος τις τύψις ἐβάρυνεν αἰφνι-
δίως τὸ μέτωπόν του, καὶ τοσοῦτον συγ-
κεκινημένος, ὥστε τὰ δάκρυα ἀνήρχοντο
ἐπὶ τῶν βλεφάρων του. Καὶ ἐνῷ πάντοτε
κατεῖχε τὴν σκέψιν τὸ περφύς ὄνειρον
τῆς θυσίας καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἐν τούτοις
τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἀπορία, ἀν διὰ τῆς θυσίας
του ἔμελλε νὰ ἔξιλασθῇ τὸ σφάλμα τοῦ
ἀνθρώπου ἢ τὸ ἔγκλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐνῷ
δὲ καθ' ἐκυτὸν ἐμελέτα τὴν εὐθύνην τῶν
θείων καὶ ἀνθρώπινων πράξεων, καὶ τὸ
ἀνεξιχνίαστον πρόβλημα τῆς καταστρο-
φῆς τῶν σχεδίων μας πρὸ τῆς ειμαρμέ-
νης, ὁ Ἰούδας γελῶν σαρδάνωειν τῷ λέγει:

— Χαῖρε! καὶ μολονότι εἶσαι Θεός,
προσπάθησον τούλαχιστον ν' ἀποθάνης ὡς
ἀνθρωπός.

Καὶ ὁ ἀτιμος, ὁ πωλήσας τὸν φίλον
καὶ διδάσκαλόν του, ἔξηφανίσθη ἐν τῇ
σκιᾷ, ἐνῷ δ' Ἱησοῦς ἐγέιρων τοὺς ὄφθαλ-
μούς πρὸς τὸν οὐρανόν, ἡσθάνετο μεγαλη-
τέραν φρίκην, βλέπων τοὺς ἀστέρες πάντας
καλυφθέντας, καὶ τὴν Νύκτα μόνην
δεχομένην τὰς πληγέσσας πτέρυγας τῆς
δεήσεως του.

ΑΙΣΩΠΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΟΝ

κ. Ιω. Κρίτην. Συνδρομή σας ἐλήφθη, ἤρξατο ἡ
ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. • Δράμα τα Ιαρισίων· τιμῶν-

ται δρ. 7 διὰ τὰς ἐπαργίας καὶ διὰ τὰς Ἀθηνας.

Οὐδεὶς παρουσιάσθη ν' ἀγοράσῃ ἐξ ὄντας σας. —

κ. Ν. Δ. Βούτανόπουλον, βιδίλια ἀπεστάλησαν, πλὴν
δύο ἔξαντληθέντων. Ἐγράψαμεν. — κ. Ν. Καπιτανό-
πουλον. Βιδίλια ἀπεστάλησαν, πλὴν ἔξαντληθέν-
τος. Τηροῦμεν εἰς διάθεσιν σας δρ. 1,10. — κυρίας Ει-
ρήνης Μ. Κοντογιάνην, Σοφίαν Παρασκευήν, "Ανναν
Κουλουμοπούλου, κκ. Σπ. Αναγνωστόπουλον, Λάμ-
προς Δ. Κοκκύρην, Γ. Νέγκαν, ιατρόν, Εμμανουὴλ
Κλάραν, Ροδόλφον Μωρέττην, Κωνσταντ. Κουτού-
ρην, Κωνστ. Λεοναρδόπουλον, Ν. κάλ. Ἄγγελίδην,
Νικόλ. Παρασκευᾶν, Παρασκευᾶν Σούκαν, Στέρεων
Ταρουσόπουλον, Γεώργιον Κοσμόπουλον, Δημοσθέ-
νην Κοντόν, Δ. Γ. Φωτόπουλον, 'Αλέξ. Κ. Δημα-
χόπουλον, 'Οδυσσέα Αντζουλίνον. Συνδρομαὶ ὑπῶν
ἐλήφθησαν. Εύχαριστούμεν. — κ. Παναγ. Δ. Καρ-
τζᾶν. Φύλλα ἀπὸ δρ. 370 μέχρι σήμερον ἐστάλησαν.

κ. Α. Σμύρνην. Πρός τὸν κ. Σενόπουλον,
δύνασθε ν' ἀπευθυνθῆται ὑπὸ τὴν ἔξης διεύθυνσιν. Ὁδὸς
Προαστείου, δρ. 10. Ἀθήνας. — κ. Σ. Παπαφ. Ενταῦ-
θα. "Αν καὶ ἡ ἐκλογὴ σας δὲν θὰ εὐαρεστήσῃ τοῖς
πολλοῖς, ἐν τούτοις δημοσιεύσηται προεγχώρια. — κ.
Δ. Θεοφαράκοπουλον (Αιχ-επ - Province). Ἐλεϊ-
τον φύλλον ἀπεστάλη. Ἐγράψαμεν. — κ. Μιχαὴλ
Δάρειον. Απεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπὸ 1ης Ὁκτω-
βρίου. Εἰς διάθεσιν σας τηροῦμεν φρ. χ. 5, καθότι ἡ
συνδρομή εἶναι φρ. 15. — κ. Δημ. Βλαχάρην. Συνδρο-
μή καὶ ἡ ἐλήφθη. Εύχαριστούμεν. Ελλείποντας ἀριθμοὶ
ἀπεστάλησαν. — κ. Πέτρον Γ. Περάκην. Ελήφθησαν
παρὰ τὸν κ. Μιχαλοπόύλου χ. φρ. 36. Εύχαριστού-
μεν. Αποδείξεις ἀπεστάλησαν. — κ. Ρ. Κ. Μ. Ερ-
ταῦθα. Δημοσιεύθησαν. Εξ σων γνωρίζομεν, ἥδη
δὲ συνηγόρηται μὲ δύναμις τῶν μεγάλων ἢ καὶ τῶν
μικρῶν. Οὐ μᾶς ἐπιτρέψητε δύναμις ν' ἀντικαταστή-
σημεν ἐδῶ καὶ ἔλιγας λέξεις trop-fort καὶ — εἰς
τοῦτο δὲν θὰ ἔχετε ἀντίρρησιν — τὴν στήκην. — κ.
Γεώργ. Σ. Λύκαν. Ημερολόγιον Σκόκου ἐστάλη.

— κ. Ι. Δ. Ιωάννης Πολυχρονίου. Η συνδρομή^η
σας εἶλθη. Εύχαριστούμεν. Ημερολόγιον Σκό-
κου ἐστάλη. Οὐ μᾶς ἐπιτρέψητε δύναμις ν' ἀντικαταστή-
σημεν ἐδῶ καὶ δύναμις τῶν μεγάλων. Α. Λε-
οναρδόπουλον.

Περιμένουμεν ἀντίτιμον 3 συνδρομῶν. — κ.
Α. Αντώνιον. Κ. Τραιλαντώνην. Ενεγράφητε
ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου. Τὴν συνδρομήν σας παρ-
καλοῦμεν ν' ἀποτελήσῃς ἡ πειθαρήση — Ιεράπετρον. Εφημερί-
δων. Τῆρος. Βιδίλια εἰς δύναματα ταχυδρομικῶν ἐ-
στάλησαν. Εγράψαμεν. — κ. Πάνον Ε. Κοντογούρην.
Φύλλα ἀπεστάλησαν. Εἰς τὸ ἔξης θὰ αὐξηθῇ ὁ φά-
κελλος κατὰ δύο φύλλα. Εγράψαμεν. — κ. Σπου. Πα-
γνην. Αἱ διεύθυνσις διαρθρώθησαν. Ενεγράφη δ. κ.
Εδαγγελίνδης Γαλάνος, πρὸς δὲν ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα
ἀπὸ 1ης Ὁκτωβρίου. Απόδειξις ἀπεστάλη. Εδ-
αγγελίστούμεν. — κ. Π. Σ. Σταυριανίδην. Ενεγράφητε,
τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα ἀπεστάλησαν μετὰ
τῆς ἀποδείξεως δύναμιν. — Αἰσθώπω. Μετ' εὐχαριστή-
σης δημοσιεύεται δήμερον. — κ. Κ. Α. Ρέγκον. Ενεγράφη δ. κ.
Κωνστ. Μελλής, πρὸς δὲν ἀπεστάλησαν τὰ
ἀπὸ 1ης Οκτωβρίου ἐκδοθέντα φύλλα. Απόδειξις
λαμβάνετε ταχυδρομικῶν. Εύχαριστούμεν.

MAGAZINE ILLUSTRÉ

DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABOUNEMENTS:

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

(Συνδρομηταὶ ἔγγράφονται παρ' ἡμῖν).

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

'Εν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει, χειρόγραφος
κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένων τῶν πλε-
στῶν, τοῦ Δουμᾶ, Μοντεπέν, Ρισούργη, Βελώ
Τεράζι, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτε-
λοῦνται ἀλιθῇ Μυθιστορηματικῇ Βιβλιοθήκῃ, πω-
λοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὅμοι ἢ καὶ χωριστά. Με-
ταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει διό-
χληρος ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων»,
συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ωραίας Ανθοθή-
μου». καὶ πλεισταὶ ἀλλα σπάνια καὶ διεύθυντα
μυθιστορήματα.